

Men det betyder jo så også, at af den måde, betænkningerne er stillet op på, fremgår det, at Fremskridtspartiet ikke vil stemme for de ændringsforslag, der ligger, og det er jo misvisende.

Fremskridtspartiet har faktisk tænkt sig at støtte en række af de ændringsforslag, der bliver stillet. Både i betænkningerne og senere i dag, når vi skal i gang med afstemningerne, vil det se ud, som om Fremskridtspartiet stemmer imod. Det er jo forkert, og derfor kunne det være ønskeligt, at man fik afstemning om samtlige 80 ændringsforslag. Men jeg har forstået på huset her og de øvrige partier, at det nok ikke er særlig hensigtsmæssigt, at vi bruger tiden på det; derfor må jeg jo så lade det ligge for en stund.

Sagen er jo også, at allerede når mødet her i salen er færdigt i dag, når vi er færdige med afstemningerne, går forslagene tilbage til fornyet behandling i Socialudvalget, og der er allerede indkaldt til samråd med ministeren.

Jeg har behov for at stille flere nye spørgsmål. Jeg har selv allerede på nuværende tidspunkt omkring 50 ændringsforslag, som jeg ønsker at stille, og derfor kommer vi jo igen i den pressede situation, at der skal afgives betænkning, man skal forholde sig til forslagene i den nye formulering, som de nu ligger efter anden behandling, og det vil ganske enkelt være kropumuligt at nå det.

Jeg synes, det er synd, at man på den måde haster forslagene igennem. Dette er jo faktisk det sociale områdes grundlov, og den haster man igennem over en eftermiddag uden at tage hensyn til nogen eller noget.

Der er jo kommet en række hørings svar. Der er kommet en række indsigelser, men det har ganske enkelt næsten ikke været muligt at nå at stille spørgsmål til det, som er kommet.

Hvis vi skal tage lovforslagene fra en ende af, har vi som det første, der er sat på til behandling, lovforslag nr. L 229, som handler om den sociale service.

Fremskridtspartiet støtter den forebyggende indsats over for børn og unge; det er noget af det, vi har lagt meget vægt på, også i de forhandlinger og debatter, vi har haft på andre områder. Det er utrolig vigtigt, at man på et tidligt tidspunkt går ind og støtter og bakker børn og unge op.

Fremskridtspartiet er til gengæld imod, at man med ændringsforslagene nu får stoppet puljeordningerne, og derfor vil vi stemme imod ændringsforslaget om, at den paragraf skal udgå.

Vi synes også, det er lidt kedeligt, at vi ikke mere grundigt har kunnet nå at diskutere den måde, man prioriterer ventelisterne til daginstitutionerne til børn på. Det fremgår af nogle af ændringsforslagene, at der endda bliver strammet lidt op i forhold til, hvilke kriterier der kan lægges til grund, når man skal prioritere på ventelisten.

Vi havde i Fremskridtspartiet gerne set – og det vil vi stille ændringsforslag om – at man, når man kigger på ventelisten over de børn, der gerne vil ind i en daginstitution, så i den sammenhæng også kunne skele til, om forældrene er i arbejde, eller de ikke er i arbejde, og lade det være et klart element, som bør indgå, når man skal vurdere, hvilket barn der først skal have mulighed for at blive passet.

Så er der tilskud til forældre, der vælger privat pasning. Det er jo et helt nyt kapitel, der er kommet ind. Det synes vi i Fremskridtspartiet er i orden. Vi støtter de pågældende ændringsforslag, men vi havde i virkeligheden helst set, at man havde gjort det omvendte. I stedet for at lave endnu flere og nye tilskudsordninger, som vil betyde et højere skatte tryk, havde vi hellere set, at man havde lavet nogle generelle skattelettelser og så til gengæld havde lavet fuld brugerbetaling på det her område, så tingene kunne hænge sammen på den måde.

For sagen er jo, at når vi taler om, at forældre har brug for at få passet deres børn, så er det, fordi begge parter er nødt til at være på arbejdsmarkedet. Både far og mor er i dag tvunget til at være på arbejdsmarkedet, hvis man skal have råd til både at betale det, som skattevæsenet skal have, nemlig langt over halvdelen af det, man tjener, og så derefter have råd til sig selv og sin familie. Det er ikke hensigtsmæssigt, at vi har et samfund, der er indrettet på den måde, at man nærmest fratager børnene deres forældre.

Børnepasningsorlov er et andet element, som jo passer meget fint sammen med det her, for efter at man har konstateret, at skatte trykket rent faktisk er så højt, at begge forældre er tvunget til at være på arbejdsmarkedet, vil man prøve at sætte et lille plaster på såret. Man er blevet klar over, at forældrene faktisk er dem, der har mindst tid sammen med børnene, og så laver man nogle nye ordninger omkring børnepasningsorlov.

Det er jo fint nok isoleret set, men hvad betyder ordningen rent faktisk? Ja, den betyder igen øgede offentlige udgifter og dermed et øget skatte tryk, hvorefter endnu flere forældre får